

რედაქცია: სოლოლაკზე, ბაღის ქუჩაზე, ზ. შაინოვის სახლში, № 33.

ხელის-მოწერა მიიღება რედაქციაში. ბარეშე მცხოვრებთათვის: Вѣ Тифлисъ. Въ редакцію „Дროზა“.

გაზეთის ფასი: მთელის წლისა—8 მ., ნახევარ წლისა—5 მ., ხაზის თვის—3 მ., ერთის თვისა—1 მ.

სალკე ნომერი ღირს შაურად.

დროება

სოციალ დემოკრატიის ბარდა

ფასი განცხადებისა: დიდი ასოებით ასოზე 1 კაპ., ჩვეულებრივ ასოებით—5 კაპ., პატარათი—4 კაპ.

რედაქციას უფლება აქვს გაასწოროს და შეამოკლოს დასაბეჭდად გამოგზავნილი სტატიები. დაუბეჭდელი სტატიები ავტორს არ დაუბრუნდება.

სალკე ნომერი ღირს შაურად.

ილიანე-მღვთის მთავრის დღესასწაულის გამო, ხვალ ხუთშაბათს, გაზეთი არ გამოვა.

ბილეთები ისყიდება თეატრის კასნაში და აზნაუროვის მაღაზიაში, მოლოვიჩის პროსპექტზე. დაიწყება 7½ საათზე. (3—3)

ოთხი თვის ხელის-მოწერა

„დროებაზე“

მიიღება რედაქციაში—ბაღის (სადოვის) ქუჩაზე ზ. შაინოვის სახლებში, № 33

ქალაქს გარეშე მცხოვრებთა ამ აღრესით უნდა დაიბარონ გაზეთი: Вѣ Тифлисъ. Въ редакцію газ. „Дროზა“.

ფასი ოთხი თვის გაზეთისა, ე. ი. 1 სექტემბრიდან წლის დამლევამდინ, გაგზავნილთ—სამი მანეთი.

საქართველო

დღიური

* * * დღეს საღამოს თფილისის საზაფხულო თეატრში ქართული წარმოდგენა არის; ითამაშებენ: უფ. ბ. თუმანიშვილისაგან ნათარგმნს მოლიერის სამ-მოქმედებიან კომედიას „შერცხვენილი ქმარი“ (ქორჟ დანდენი)

განცხადებანი

ოთხშაბათს, 26 მკენისთვეს

ქართული ტრუბისაგან წარმოდგენილი იქნება თფილისის საზაფხულო თეატრში:

I

შერცხვენილი ქმარი

(„ქორჟ დანდენი“) კომედია სამს მოქმედებად

II

სცენები

ორ მოქმედებად—მელვინეთხუცესოვისა

(3—3)

ფელტონი

ისტორიული მასალები.

(ზაგრძელბა*)

ამ უბედურ შემთხვევისათანავე საქართველოს შინაგანი გამკეში იუდა-ძანები ფეხზედ დადგნენ, მოედნენ ყოველსანახ-საზღვრებზედ ტურა-მეღებივით, იწყეს მისელა-მოსელა, დაუწყეს მტერთკარის კაცთ, სიცილ ტაქსალით ჩურჩულ-კურკური.

ოთხ კუთხივ გარემო მტერთ ერთი თვალი ოთხად გააღეს: ახალციხის სულეიმან-ფაშა წელში გაიმართა; შარბაღის ხანი განზედ გადა; ლეკები გამრავლდნენ, გაძლიერდნენ და დიდის მზადება-თადარიგით ლამოდნენ საქართველოში შემოსევასა ასაოხრებელად ხრმალ ცეცხლითა ისე, როგორც მგლის მშიე-

რი ხროვა, რა ნახამს ტიალ მინდორზედ უმწყემსოდ დაყრილ ცხერის ხარგასა, მიესევა გამხეცებულად, რომ უწყონ უწყალოდ ხიზა, დაკოდვა და დაშავება!..

მართლა, ხუთი ათასამდის ლეკები მაშინვე გარდმოხვედნენ საქართველოზედ, მრავალგან შეუყენეს დაწიოკება, თავში ცემა, ანალეწი. პირველად დაესხნენ, ღიასამიძის სახლეულნი გაიყვანეს ტყვედ საქაშვეთითგან; მაგრამ ბედზედ შართველთ და რუსთ მხედრობა დახედნენ ქალასა, შეუტრეს გარემო გზა, პირდაპირ შემბმელნი ლეკები აწყვიტეს, დაამარცხეს დააყრევინეს ყოველი ტყვე და ნაშოვარი და დამფრთხალნი ლეკნი მისთანა ადგილას შეინწყვიდეს, რომ ყოველი ღონე და ძალა მიუწყდათ, ან უნდა ერთიან ამოკლეთილიყვნენ ტყვია-ხმლითა, ან უნდა სრულ ტყვედ ჩაცვიფნულიყვნენ და ან უნდა წყალში ჩამხრვალიყვნენ; მითი შეცვიდნენ ათასამდის ლეკები მტკვარში და სრულ დაიღრჩენენ. აქ ერთმა დედა-კაცმა თავის დამატყვევებელი ლეკი თურმე სრულ თრევათრეგით მიიყვანა ქართველთ მხედრობაში!

მსრეთი მარცხი ლეკებმა არცკი შეიმჩნიეს, არამედ სულეიმან-ფაშის შევიზგიზებით მის წლის თავს წამოვიდნენ დიდის სიმრავლით მრისხანენი. მართამ წყებამ ახტალის ვეცხლის ქანი (მადანი) აიღო, ხელთ გაიტარა, მეორე წყობა მოეფინა თფილისის გარემოს მდებარე სოფელ დაბებს, ვიდრე თფილისამდისაც მოაწიეს. პლაგ-ალაგს შართველები უტეხდნენ შებმა-კინკლაობასა თვით ხმლით, ხანჯლით; დედა-კაცები კეტებით წინ უდგებოდნენ, ზოგთ ხოცდნენ, ზოგთ ჰკოდევდნენ თავ-პირს ამტერევდნენ; მაგრამ ამისთანა უთაურ უსაფუძკლო მოწინააღმდეგობა-ფანცქალით რა გაუხდებოდათ? მართი ორი თუ კვდებოდა შევდებოდა, ასი და ათასი წინ გამოდიოდნენ, ერთი ათად და ოცად შურის ძიებით ჯავრს ჰყრილობდნენ.

ამ დროს უთქვამთ ლეკი: დღისტანი შეიყარა შარი და ბელაქანაო, აცხო და აცხო ხინკალი, გუდასა ჩაიყარაო,

*) „დროება“, № 198.

და ღ. მეღვინეთუცესოვის ორ-მოქმედებიან ვოდვეიოს „ქატი აწონა“.

* * ბათუმიდამ გეაცნობებენ, რომ აქ ქალაქიდამ არტანანდინ საცხენოსნო გზა, რომელიც ამ ქადალ ჩვენ ინჟინერებსა გაჰყავთ, ამ ზამთრამდინ მზათ იქნებაო. ბათუმიდამ შობულეთზე და მზურგეთისაკენ მომავალი საურამე გზაც მალე სრულად მზად იქნებაო.

მაგრამ, როგორც გვწერენ, ამ ორივე გზას, და განსაკუთრებით იმას, რომელიც აჭარაზე გადის არტანანისაკენ, ძალიან უხეიროაო, სულად აკეთებენო ისე, რომ ერთი უბრალო ნიაღვრარი რომ მოვიდეს, უეჭველია, იმ წამსვე ჩამოშლის და გააფუჭებსო.

ამას გარდა იქაურ ინჟინერებზე ბევრი სხვა ცუდი ხმებიც გვესმის: უფროსი ინჟინერი, უფ. ზუბოვი, როგორც მუთაისში, ისე აქაც ყველაზე უფრო თავის კერძო სარგებლობას, „ინჟინერულ გამორჩენას“ მისდევსო და სხვა.

* * ჩვენს გაზეთში იყო ამას წინათ გამოცხადებული ოფილისის გამორჩენილი მკითხავის ძოდელი ნინოს მოკვლა. ახლა გეაცნობებენ, რომ ეს ამბავი ტყუილი ყოფილა: ძოდელი ნინო არც მოუკლავთ, არც დაუჭრიათ, იმას ბრჩილიც არ ასტკივნიანო, შეიღობით არის და ძველებურად, ხელოვნურად ასრულებს თავის წარჩინებულ ხელობას—მკითხაობასაო.

* * იმერეთიდამ გვწერენ, რომ იმ მადნის წყალზე, რომელიც მუთაისიდამ რვა-ათ ვერსის სიშორეზედ არის სოფ. წყალტუბოს, წყლის ძალიან ბევრი ხალხი იყვო, მაგრამ, საუბედუროთო, რადგან ეს მადნის წყალი სრულებით გაუკეთებელი და მოუწყობელი არის, ამის გამო

ხალხს ცოტა სარგებლობას აძლევსო. მა წყალი შუა მინდორში ამოდის თურმე, არც შენობა არის, არც კარები და არც სხვა არაფერი, რომ ავთამყოფებს შეეძლოსთ თავია შეფარვა. ძორრეს-პონდენტი ამბობს, რომ ან მთავრობამ, ან თვითონ ამ მადნის წყლის პატრონმა რომ აქ სადგომები გააკეთოს ავთამყოფებისათვის და ცოტა რამე მოაწყოს, დიდი სარგებლობა იქნებაო, რადგან აქაური წყალი სწორეთ აბასთუმნის მადნის წყლის მსგავსი არისო და იმერეთის ხალხი აქ უფრო ადვილად ივლის, ვინემ აბასთუმანშიო.

* * სომხურ გაზეთს „მელუ პიასტან-ში“ იწერებიან სტამბოლიდამ, რომ ამ ქალაქის სომხის ქალებს შეუდგენიათ საზოგადოება, რომლის წევრთაც პირობა დაუდვიათ ერთმანეთისათვის, რომ სულ უბრალო სომხური ტანისამოსი ჩაიცვან ხოლმე, ო რ წ ე ლ ი წ ა დ შ ი ე რ თ ხ ე ლ გამოიცვალონ ეს ტანისამოსი (ეს კი ერთობ მომეტეულია!) და რაც ამგვარის მუყაითობით ფულებს მოაგროვებენ, მოიხმარონ ყმაწვილების აღზრდასა და სხვა ამ გვარ ქველ საზოგადო საქმეებისათვის.

წერილი რედაქტორთან

შუალო რედაქტორო!

თქვენ მიერ გამოცემულ გაზეთში „დროება“ № 194, მიზნებისა გამო გარდმოტანისა შიო-ღვიმის უდაბნოდგან ოფილისის შერის-ცვლებების მონასტერსა შინა არხიმანდრიტის ძესარიოზის განკარგულებით ხელ-ნაწერთა წიგნთა, სხვათა შორის თქმულ არს:

„მა კარგი; მაგრამ ვინ გვეტყვის, რომ სხვა მონასტერების, უდაბნოების და ეკ-

კლესიების წინამძღვარნიც და მღვდელნიც ასე კეთილ-გონიერად და ზრდილად მოქცეულიყვნენ, როგორც მოქცეულა ამ შემთხვევაში მამა მესარიოზი! მინ დაგვარწმუნებს, რომ სხვებისაგან სემინარიის გამგეობაშია წარდგენილი ძველი წიგნები და ისტორიული ნივთები მთლად და კარგად არიან და სხვა?“

რადგანაც, როგორც მამა არხიმანდრიტი ძესარიოს „ოფილისის მესტინკით“ უსაფუძვლოდ განიციტა და აწ თქვენის პატივცემულის გაზეთით ყოველნი წინამძღვარი და სამღვდლოება ვარდებიან ექვსა ქვეშე, ამისთვის ეალად ვრაცხნ თავსა ჩემსა გაუწყოთ სიმართლით შემდგომი:

ზანჩინებისა გამო საქართველო-იმერეთის სინოდლის ძანტორისა შემდგარის 27 აპრილს 1877 წელსა დაფუძნებული უქაზსა ზედა შუშინდესის შიმართებელის სინოდისა 22 თებერვალს იმავე წელსა № 2, შემგარ არს ოთხი კამისია რწმუნებულთა და პატიოსანთა სამღვდლოთაგან თავიჯდომარეობასა ქვეშე ჩემისა, შესამოწმებლად ქონებათა უმთავრესთა სობოროთა, მონასტერთა და ეკლესიებთა, და მე თითქმის კიდევ შევასრულე ესრეთი მონდობილება. შოველგან აღმოჩნდნენ როგორც ნივთეულობა და შესამოსელი, ისე ხელნაწერნი წიგნნი მთლად და კარგად შენახულნი; ყველგან წიგნის საცავნი არიან შენახულნი წიგნებითურთ სიწმიდით.

რაცა შეეხება მეთახვევის მონასტრის ბიბლიოთეკას, განსვენებულის მამა არხიმანდრიტის ტარასისგან ისე რიგათ არის მშვენიერად მორთული ბიბლიოთეკა, რომ ყოველი მნახელი ისიამოვნებს, და წიგნი კატალოლისაებრ შემდგარისა, მისვე ტარასისგან დაცულ არიან სიმართლით. და ესრეთ საქართველოს ეპარხიის მონასტერთა, სობოროთა და

აგზაენა მარჯვე ლეკები, მორიგად გაითვალაო, შემოცვინდნენ საქართველოს, ზოგთ კიდევც ერკუთ ფალაო. მრეკლემ ჰკუა იხმარა, ურმები აიფარაო, ჩაუსხა გულ-მხნე ბიჭები, ესროლა ჩქარა-ჩქარაო. რაც ზედ მოვიდნენ მოშალეს, ვაჟკაცი გაახარაო, სულ კი ამას იძახოდნენ:—„ცოტა ვართ, არა კმარაო!“ მრეკლემ გარდმოიძახა:—„შემიკმაზეთ ბერი კვიცი, ამ უბანში დამიძახეთ, სადაც იყოს კარგი ბიჭი!“ შეჯდა, მათრახი ამოჰკრა და იქ მოხვდა ტანდრის ძირში, სთქვა:—„ღამაცადეთ, ლეკებო, მე რომ თქვენი რჯული ვიცი!“ ლეკებმა შეჰქმნეს ჩორჩქალი: „მოგვეწია არჩილ გივი!“ ზოგს მოგველამს, ზოგთა დაგვარჩენს, ლორის ქონსა გვასხამს პირში!“ ზურ-მამპაღი იქით გახტა, აქეთ დაუხვდა ჯარია,

შეუყენა ხოცვა და ჰრა, მიჰფანტ-მოჰფანტა, დარია; ბევრთ თავი ქვასა უხალა, ტვინი სისხლში ნაგარია, მაშინაც ბევრი დახოცა, ოლონდ იყარა ჯავრია...

მესამე წყება მმარ-ხანის წინამძღრობით მანის ციხეს შემოადგა იმერეთს. ისე დამურთხალი იყო საქართველო-იმერეთის საზოგადოება და გულ გატეხილი, რომ მის დროს არსითგან არ მოუვიდათ შემწე. მეციხოვნეთ 40 დღემდის თავ-მთლივად შეინახეს ციხე; გარეთგან მიმდგარი ლეკები უწყვეტლივ ჰბრძოდნენ, ხოიშანს არ აძლევდნენ. მაგრამ შიგანანიც მხნედ უდგან, ყოველ შემთხვევაში პასუხს აძლევდნენ თავიანთ დაგვარად. ბოლოს შიგნითგანვე გამოუვიდათ მეციხოვნეთ მოღალატე-გამცემი, რომელმანც ასწავლა ლეკებს შესავალი გზაკვალი ციხეში; შეტეხეს ერთ ღამეს უეცრად ნაფხშმევეს, მეციხოვნენი დიდი ნაწილი ხმალ ქვეშ გაავლეს, რაც დახვდათ საუნჯე-ქონება აიფორიაქეს; აბა-

შიძის ღელა, წული, მათთან შეხიზნული ყმა ქალით ერთიან ტყვედ გაიყვანეს.

მმარ-ხანი თავისთან ხლებული თვალნაჩენი ლეკებით ახალციხეს გაღვიდა სულციმან-ფაშასთან, მიართვა ძღვნად თურმე დარჩეული ქალიშვილები, ზოგიც ახალციხის მოედანზედ გამოიყვანეს ლეკებმა მახათში ჩასაყენებლად; გარნა რა ლახვა, ლანძღვა, გინება ესმათ ფაშის მოწინაღმდეგე ენიჩრებისაგან, მაშინვე ისინიც სხვებთან ერთად გაარიდეს ერთ მხარეს, ზოგი ძარსისკენ ზოგი, არტანანისკენ და ზოგიც აჭარისკენ.

ხოლო მმარხანი რამდენიმე დღის მერმე ღამე ტყე-ტყე პარვით, როგორც იყო თავისიანებით გარღვიდა თავის ქვეყანას (1785 წ.).

მინმე მესხი.

ახალციხე, 20 სექტემბერს.

(მაგრებლება)

ეკკლესიებთა შინა არავითარიმე დაუღვენელობა და მტარვლობა არა სუფევს, რომელთაგანაც დაგვიხსნას ღმერთმან.

ხოლო რაიცა შეეხება მას, რომ სემინარიის პრავლენიემ სთხოვა სინოდალონის კანტორასა გარდაცემა ხელნაწერთა წიგნთა სემინარიის ბიბლიოთეკისადმი, აი ეს ესე იყო: სემინარიის პრავლენიემ 18 მაისს 1876 წელსა მოახსენა სინოდალონის კანტორასა, რათა მოეხდინა განკარგულება გარდატანისათვის ხელნაწერთა წიგნთა ქონებულთა საქართველოს მონასტერთა და სობოროთა შინა, სემინარიასა შინა, უკეთესე შესაძლებელ იქნებოდა. ამაზედ სინოდალონის ძანტორამ დასდვა რეზოლიუცია 31 მაისს იმავე წელსა; მოეთხოვოს ყოველთა მონასტრების წინამძღვართა და ბლალღოხინთა და მათ შორის იმერეთის ეპისკოპოსსა აზრი: თანახმანი არიან ივინა დაუთმონ ხელნაწერნი წიგნნი სრულიად საკუთრებად ანუ დროებით საარგებლობისათვის?

ღღეს აქამომდე, თუმცა რომელთამე წინამძღვართა წარმოადგინეს ცნობანი—თუ ვის მონასტერში რა წიგნი იქონიების, გარნა ჯერ ძანტორას არ უქმნია განკარგულება გარდაცემისათვის ხსენებულთა ხელწერილთ სემინარიისადმი. მხოლოდ, როგორც აღმოჩნდა დროსა შემოწმებისა ჩემ მიერ ბოდბის წმიდის ნინას სობოროსა და სინას საქმიდგანაც, წინამძღვარს მისს სობოროსას წარუგზავნია ოფილისის სასულიერო სემინარიის პრავლენიეში რაოდენიმე ხელნაწერი წიგნი, დროებით სასარგებლოდ, და აქ საიმედო არის, რომ სემინარიის პრავლენიე ისევ დაუბრუნებს სიმრთელით.

ზოხოვთ ამ სტატიას მისცეთ თქვენს გახეთს „დროებაში“ ადგილი უმახლობელეს ნომერში.

პრისმანდრიტი მაკარი.

ოფილისი, 24 სექტემბერს.

მოგვყავს აქვე პირი იმ ქალღლისა, რომლითაც ოფილისის სასულიერო სემინარიის პრავლენიას ანუ მამგეობას უთხოვნია სინოდალონის ძანტორისათვის შემოსხენებული ძველი ხელნაწერებისა და ნიეთების მოგროვება საქართველოს მონასტრებისა, უდაბნოებისა და ეკკლესიებისაგან და გამოგზავნა, ან საკუთრებად ან დროებით სასარგებლოდ, სემინარიის მამგეობაში:

ოფილისის ძართლ-ძახეთისა და სასულიერო სემინარიის იმერეთის სინოდალ-მამგეობა, ნი ძანტორაში.

ოფილისი, 18 მაისი 1876

წინადადებისა გამო ოფილისის სასულიერო სემინარიის რექტორის მ. არხიმანდრიტის აბრაამისა იმის თაობაზედ, რომ ყველა ხელნაწერი წიგნები, რომელნიც საქართველოს ეგზარხატის მონასტრების ბიბლიოთეკებში იპოვებინ,

მოგროვილ იქმნენ ოფ. სასულიერო სემინარიის ბიბლიოთეკაში,—ამ სემინარიის მამგეობას პატივი აქვს, მისის მაღალ ყოველდღესამღვდლოვანობის მგზარხოსნის ნება-რთვით, უმოარჩილესად სთხოვს საქართველო-იმერეთის სინოდის ძანტორას, ინელმძღვანელოს იმით, თუ რამდენად საჭიროა აღმოჩენა და გაცნობა ძველის საქართველოს ხელნაწერთ სახსოვართა, და მოახდინოს განკარგულება, რომ ყველა ეკკლესიებში, მონასტრებში და უდაბნოებში, საცა კი საქართველოში შემოაღნიშნული ხელნაწერები მოიპოვება, შეადგინონ დაწერილებითი სია და კატალოგები ამ ხელნაწერებისა და ყველა გამოგზავნონ სასულიერო სემინარიის მამგეობაში ან დროებით სასარგებლოდ და ანუ სამუდამო საკუთრებათ, თუ ამაზე დათანხმდებიან სინოდის ძანტორა და წინამძღვარი (ნასტოიატელი) მონასტრებისა, ეკკლესიებისა და უდაბნოებისა.

ამასთანავე სემინარიის მამგეობა მიიღებს რა მხედველობაში, რომ თვით ძანტორის არხიეშიაც ბლომად მოიპოვება ძველი გრამატები და ხელნაწერები, უმოარჩილესად სთხოვს ძანტორას იმათ გამოგზავნასაც საქართველოს ეკკლესიის ისტორიის შესამუშავებლად.

„თუ საქართველო-იმერეთის სინოდის ძანტორა დათანხმდება სემინარიის მამგეობის თხოვნაზედ, ამ შემთხვევაში ხსენებულ ხელნაწერთა გამოგზავნა და ამათ შესანახად შუაგების გაკეთება უნდა იკისროს თვითონ იმ ეკკლესიებში და მონასტრებში, რომელნიც ამ ხელნაწერებს გამოგზავნიან სემინარიაში.“

რეზოლიუცია (განჩინება) სინოდალონის ძანტორისა, 31 მაისს.

„ყველა მონასტრების წინამძღვართ, ბლალღოხინებსა და აგრეთვე იმერეთის ეპისკოპოსს მოეთხოვოს ამ საგანზე ცნობანი; გაეგზავნოს ამათ ფარმა—თუ როგორ უნდა აღწერონ მონასტრის ხელნაწერები და კუთვნილება, და თან ეკითხოს ამათ: თანხმა არიან, თუ არა, რომ საკუთრებათ დაუთმონ თავიანთ ხელნაწერნი ანუ დროებით ათხოვებენ.“

უცხო ქვეყნები

საზრანავითი

შრანცუხული გაზეთები საესეა იმ ორი ღღესასწაულების აღწერით, რომელიც ერთსა-და-იმამე ღღეს—9 ესკენის-თვეს, იყო საფრანგეთის ორს ქალაქში; მონბელიარში და პერპინიანში. პირველ ამ ქალაქთაგანი ღღესასწაულობენ იმ გამოჩენილის პოლკოვნიკის ღღერ-რო-შეროს ძეგლის კურთხევასა, რომელმანც ასე მამაცურად და თავე განწირულებით დაიცვა ბერმანიასთან ბრძოლის

დროს ბელჭორის ცინე-ქალაქი, და ეორეში—პერპინიანში მკვანისმწველ-სკლავთ-მრიცხველია და პოლკოვნიკი მომქმედის პირის და რესპუბლიკელის ჭრანსუა პრავოს აგრეთვე ძეგლის კურთხევა.

ორივე ღღესასწაული ღღდის ამბით გადაიხადეს ფრანცუხებმა; ღღდ-ძალი ხალხი დაესწრო ადგილობრივი და პარიჟიდან მოსულებიც და ბევრი მკვერ-მეტყველური სიტყვა წარმოთქვა. მონბელიარში დაესწრო შინაგან საქმეთა მინისტრი ლეპერი და პერპინიანში კი სახალხო განათლების მინისტრი შულ-ჟერი.

მოგვყავს პირველ ამათაგანი—ლეპერის სიტყვიდან რამდენიმე უფრო საინტერესო ადგილები:

„ბატონებო, თუ ჩვენ ღღეს ამ ჩინებულს ქალაქს მონბელიარში ვართ, ამას უნდა უმადლოდეთ პოლკოვნიკს ღღან-ჭერ-რომეროს, რომელმაც ბელჭორის დაცვით დაიცვა თქვენი ქალაქი, თვით თქვენი ხალხოსნობა. მე არ მინდა ვიფიქრო, მეშინია ვიფიქრო იმაზედ—თუ რა მდგომარეობაში იქნებოდით თქვენ და მთელი საფრანგეთიც, თუ რომ ღღან-ჭერის ძტრისთვის დაეთმო ბელჭორა. ღღანჭერმა შეუნახა თქვენი თავი საზოგადო სამშობლოს.“

„ღღეცვათ სამშობლო! სამშობლოზე უფრო ძვირფასი არა არის-რა კაცი-სათვის, განსაკუთრებით იმ კაცისათვის, რომელსაც ამ სამშობლოს წართმევას ემუქრებიან! აი ამისთვის არის, რომ ძველის-ძველიდგანვე ყოველი ხალხი აღიღებდა, პატივს სცემდა და ყოველთვის მაღლობით იხსენიებდა იმ კაცებს, რომელთაც სამშობლოს ერთობა და დაუმოკიდებლობა დაიცვას, რომელთაც ხალხს დაცვეს იმის ნაციონალიობა, ერობა და თვით-არსებობა.“

„ღღანჭერი ღღრისა ამ ძეგლისა, რომლის კურთხევას ჩვენ ვესწრებით ღღეს აქ. ის ღღრისა ჩვენის მაღლობისა, თავყანის-ცემისა და თანაგრძნობისა. იმან დაუცვა საუკეთესო მარა თავის სამშობლო საფრანგეთს. ბელჭორში ყოფნით დროს იმან გამოუცხადა თავის ჯარს: „ჩვენ უნდა ვიცოდეთ ჩვენი მოვალეობა საზოგადო სამშობლოს წინაშე; უნდა ვიცოდეთ ამასთანავე დაცვა ამ მოვალეობისა.“

„ახლა სხვა დრო არის, ჩემო თანამემამულენო. მტრისაგან მამულის დაცვა ჩვენ ახლა აღარ გვეჭირება. ჩვენი მოვალეობა ახლა ის არის, რომ ღღანჭერ-როშერისავით გამოვიჩინოთ მხნეობა, გულ-მოდგინება და თავე-განწირულება საფრანგეთის რესპუბლიკისა და კანონიერ მმართველობის დასაცველად. ეს არის ახლანდელი მოქალაქის, პატრიოტების უპირველესი მოვალეობა და ამას მოვლის ჩვენგან საფრანგეთი...“

ოსმალეთი

შრანცუხულს გაზეთში „ჭრანში“ დაბეჭდილია სტამბოლიდან აღებული

კორესპონდენცია, რომელშიც იწერებოდა, რომ ხონთქარი და იმის კარის კაცები ამ უკანასკნელ დროს ძალიან განზე უყურებდნენ სირის ლუბერნატორს მითხად-ფაშასა. ხონთქარს გარდა, თვითონ სირიელები და არაბები დიდ უკმაყოფილებას აცხადებდნენ თურმე მითხად-ფაშაზედ. საზოგადოთ იქაური ხალხი ძალიან აღელვებული არის, არ ემადლიერებიან მსმალეთის მმართველობაზე და, როგორც ისმის, აჯანყებულ ქუჩებს უნდა შეუერთდნენ, თუ მთავრობამ არ დააკმაყოფილა იმათი მოთხოვნები.

— ამავე გაზეთის სიტყვით, საფრანგეთისა და ინგლისის უცხო ქვეყნის საქმეთა მინისტრებს ვადინგტონსა და მარკის სალსბერის ჰქონიათ ღიკში მოლაპარაკება საბერძნეთისა და მეგიკტის საქმეების შესახებ და როგორც იწერებოდა, ორივე მინისტრები ყველაფერში დათანხმებულანო.

გერმანია

ვენის კორესპონდენტი ინგლისურის გაზეთის „ტაიმსისა“ იწერება რომ ვენაში მყოფობის დროს თ. ბისმარკი და პესტრიის იმპერატორი თითქმის ყველაფერში დათანხმდნენ და ამ ნაირად, უეჭველია, რომ, თუ ამ მოკლე ხანში რომი ან დაბლომატიური შეტაკება მოხდა მეროპაში, ბერმანია და პესტრია ერთად იქმნებიან და თანხმობით იმოქმედებენო. მრთს ჩასმეში ვერ მოიხზრო მხოლოდ თ. ბისმარკმა პესტრიაო: საფრანგეთის წინააღმდეგ თუ რამე ატყდა პესტრია ამ შემთხვევაში მაშინ იმის მხარს არ დაიჭერსო.

ფოთი-თფილისის რკინის გზა.

განცხადება

ფოთი-თფილისის გზის სამმართველო ამით აუწყებს საზოგადოებას, რომ 30 სექტემბერს და 1-ს ოქტომბერს მცხეთობას წამსვლელთათვის და უკანვე წამოსასვლელად დანიშნული არიან განსაკუთრებული მატარებლები ქვემო აღნიშნულის რიგით; იმ მატარებელში კი, რომელნიც მუდმივ მილი-მოლიან, იგინი არ მიიღებენ.

30 სექტემბერს

თფილისიდან
ღამისა 6 საათზე

მცხეთიდან
ღამისა 7 საათზე

1-ს ოქტომბერს

ღილისა 7 საათ. 07 მინ.
8 საათ. 10 მინ.
10 საათ. 01 მინ.
11 საათ. 03 მინ.
12 საათ. 10 მინ.
შუადღისას 1 საათ. 24 მინ.

ღილისა 8 საათ. 07 მინ.
9 საათ. 11 მინ.
11 საათ. 01 მინ.
12 საათ. 05 მინ.

ღამისა 3 საათ. 13 მინ.
6 საათ. 10 მინ.
7 საათ. 17 მინ.
8 საათ. 21 მინ.
9 საათ. 58 მინ.

2 საათ. 15 მინ.
4 საათ. 05 მინ.
5 საათ. 17 მინ.
ღამისა 7 საათ 14 მინ.
8 საათ. 18 მინ.
9 საათ. 55 მინ.
11 საათ. 05 მინ.

შველა მატარებელში იქნება ადგილი 48 პასაჟირისათვის I კლასში, 128 II კლასში და 600 პასაჟირისათვის III კლასში.

ღლესწაულის დღეს და წინა დღესაც, თფილისისა და მცხეთის სტანციებში, პასაჟირებისათვის ბილეთები გაიყიდებიან ოთხ კასსაში: I და II კლასების ბილეთები სამუდამო სტანციის კასში, მესამე კლასისა კი სამ დროებით გამართულ კასებში შემდეგი ნომრებით № № 2, 3 და 4 სტანციის შენცების ახლო. შველა წამსვლელ მატარბლისათვის იმდენი ბილეთები გაიყიდებიან, რამდენიც ვაგონში ადგილებია. შემდეგ კასები დაიკეტებიან და ახლად გაიღებიან ახალი მატარებლის მოსვლამდინ ნახევარ საათის წინათ.

იმ პასაჟირებს, რომელნიც მატარებელში უბილეთოთ იქნებიან, გამოერთმევათ ორჯელ მომეტებული ფასი და მიეცემათ საკუთარი ბილეთები, რომელნიც ექნებათ რკინის გზის აგენტებს.

1 ოქტომბერს მცხეთაში, მეიდანზე, ფოტის და რკინის გზის სტანციების შუა, დაუკრავს სამხედრო მუზიკა, დილის თერთმეტ საათიდან ღამის თერთმეტ სათამდინ. (3—3)

რკ. გზა.	ღილა.	საღამ.	II კ.	III კ.	ტელეგრაფი	მან კაპ.	მაზანდა	მან კაპ.	თფილისის სამკურნალო.
თფილისი ..	9 21	5 18	მ კაპ.	მ კაპ.	მ-ცი სიტყვა თფილისიდან:		თფილისი 25 სექტემბ.		მრეწ. მკილ., წინამძღვაროვ. სახლი.
მცხეთა ...	10 11	6 27	85	44	ძავასიის აქთა მხრის ყველა		შქვ. თეთ. ბანჯისა ფუთ.	2 40	აგათმყოფებს მიიღებენ ყოველ
ზორი ...	11 58	9 43	3	1 53	ქალაქებში	50	შქვ. წითელი	2 30	დღე დილის 8 საათიდან 10-დინ.
ხაშური ...	1 29	11 57	4 73	2 42	როსტოვს, მდვასს, მოსკოვს,	2	მგრი ფუთი	1 50	მ რ შ ა ბ ა თ ს: ლისიცივი და
სურამი ...	1 44		4 90	2 61	პეტერბურღს, მარშავს	2	ბაზა მრეწვისა, ფუთი.	8 70	ბარაღევიჩი—წინაგ. აგათმყოფობის.
შვირილა ..	5 49		7 21	3 69	მსმალეთში, შვეიცარიაში	3	— ამერიკისა, ფუთს	9 50	ს ა მ შ ა ბ ა თ ს: მერმიშევი წინაგ.
რიონი ...	6 57		8 44	4 31	იტალიაში და საფრანგეთში	3 50	ბაენტლი ბაზა ფუთი.	11 80	აგათმყოფ.; რეიზი—თვალის, შურავ-
სამბრედია .	7 51		9 66	4 93	ინგლისში.	3 75	მატყელი თუშური ფუთი.	8 50	ღვევი—ვენერიულის, და კანისა; ბა-
ახალ-სენაკი	8 43		10 71	5 47	ფოტა		— თრაქამისა ფუთი	4 20	ბოვი—გულისა და შინაგ.
ფოთი	9 50		11 24	6 26	ა) თფილისიდან: სამზღვარ გარეთ, შუთაისს, რუსეთს—ყოველ		აბრეშუმი ნუხური სტ.	2 10	მ თ ხ შ ა ბ ა თ ს: ლისიცივი—ში-
ფოთი	9 3				დღე კვირას გარდა. ზუგდ. ორშ. და		მონი ფუთი	5 80	ნაგ, ასტუ-ცატუროვი—ქალისა და
ახალ-სენაკი	10 14		1 53	7 8	ხუთშ. მზურ.—პარასკ. და ორშ. ძა-		მონის სანთელი ფუთი.	7 60	ბავშვების აგათმყ.
სამბრედია .	11 5		2 61	1 33	ხეთს—სამშ. და შაბ. ბ) შუთაი-		სტეარინის სანთელი ფ.	11 70	ს ზ თ შ ა ბ ა თ ს: მერმიშევი—ში-
რიონი	12 13		3 84	1 97	სილამ: თფილისისა და შოთისაკენ—		ხორცი ძოხისა . ლიტრა		ნაგ. აგათმყ. და შურავლევი—კანის
შვირილა ..	1 18	ღამე.	5 3	2 56	ყოველ დღე კვირას გარდა. მზურ-		— ცხვისა, ლიტრა		და ვენერიულის.
სურამი	5 12		1 10	7 34	გეთს—ორშ. და პარასკ.		სპირტი ვედრო	4 50	პ ა რ ა რ ა ს კ ე ვ ს ი ქ ნ ბ ი ა ნ: ლი-
ხაშური	5 39		1 37	7 51	წიგნის გაგზავნა რუსეთში	კაპ	შაქარი ბროც. ფუთ	7 25	ცივი, შინაგ.; ასტუ-ცატუროვი—ვე-
ზორი	7 5		4 8	9 24	და სამზღვარ გარეთ:		— ფხნილა ფუთი	6	ნგრ. და კანის; ბაბაევი—გულისა და
მცხეთა	8 50		6 59	11 39	ღა წიგნის	3	შავა რვალის გრვ.	65	შინაგ. აგათმყოფ.
თფილისი . . .	9 31		7 56	12 24	დაბეჭდლის (სამი მისხალი)	7	ზეთი ქუნჯუთისა ფუთი.	14 50	შ ა ბ ა თ ს: მერმიშევი, შინაგ.; შურ-
							თამბაქო საშუალო ფთ.	6 70	ავლევი.—ვენერ. და კანის რეიზი—
									თვალის.